

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Варна, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Цв. Атанасов

Членове: Жулиета Г. Шопова
Петър Митев

при участието на секретаря Катя К. Апостолова
в присъствието на прокурора Д. К. Д.
като разглежда докладваното от Марин Цв. Атанасов Въззивно частно
наказателно дело № 20223100600996 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.163 от Закона за здравето.

С решение № 1170/ 31.08.2022г., постановено по ЧНД № 2838/20 Варненският районен съд е настанил лицето В. Д. С. ЕГН-***** на задължително стационарна лечение в ДПБ Карвуна за срок **три месеца**. Постановено е предварително изпълнение на съдебния акт. Със съдебния акт съдът на основание чл.162 ал.3 от ЗЗ е назначил лице, определено от кмета на Община Балчик, което да изразява информирано съгласие за лечението , приемайки че С. сама не може да вземе решение по този въпрос.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от В. С., чрез процесуалния и представител Н. П. от ВАК с която тя изказва своето несъгласие със съдебния акт и иска неговата отмяна. Твърди се, че не е извършвала обществено опасни Д.ия, които да направят лечението принудително и че събраните по делото доказателства не доказват наличието на социалния критерий. Според жалбата в производството пред първоинстанционния съд не се доказва, че В. С. няма съзнание за заболяването си, че отказва да посещава психиатър и да се лекува и че поведението ѝ представлява опасност за нея и брат ѝ. Тези твърдения били изложени в молбата на брата Ф.С. и възпроизведени в справката от Второ РУ на МВР Варна, обстоятелствената част на СПЕ и обжалваното съдебно решение. Същите обаче не кореспондират със събраните в производството писмени и

гласни доказателства, включително с показанията на св. Ф.С., дадени в съдебно заседание на 03.08.2022г. Навеждат се доводи, че В. С. сама и доброволно е потърсила помощ от специалист психиатър - д-р Р. Б. на 28.06.2022г., на 25.08.2022г. и на 01.09.2022г., за което писмените доказателства не са взети предвид. Твърди се, че жалбоподателката има личен конфликт с брат си, който е единственият пряк свидетел по делото, но той има финансови измерения заради битовите му характеристики и никога не се е стигало до агресивни действия.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен за образуването по повод на неговата жалба въззивно производство се явява лично и се представлява от служебен защитник- адв.Н.П.. Жалбата се поддържа на наведените в нея обстоятелства и се моли атакуваното решение да бъде отменено като се представят допълнителни писмени доказателства.

Съдът намери ,че делото не е изяснено в пълна степен с оглед ново представените доказателства за предприето лечение от страна на лицето чието настаняване се иска и даде ход на съдебно следствие, като назначи тройна съдебно – психиатрична експертиза.

След приключване на съдебното дирене, защитата в хода на съдебните прения формално поддържа жалбата, като изразява становище, че предложеното стационарно лечение в тройната СПЕ е в интерес на доверителката и.

В. С. редовно призована не се явява и не взема становище .

Представителят на Окръжна прокуратура намира жалбата за частично основателна и предлага атакуваното решение да бъде изменено като се намали срока на лечение и мястото на провеждането му съгласно предложението на вещите лица. за правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено.

Варненският окръжен съд на основание чл.165 ал.1 от Закона за здравето на основание чл.313 от НПК извърши изцяло проверка правилността на атакувания акт и като взе предвид жалбата и становищата на страните, констатира следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок и от легитимирана чрез правния си интерес страна. Разгледана по същество обаче се преценява като частично основателна по следните съображения:

Страните по делото не оспорват установеното по делото, че освидетелстваното лице страда от шизофрения, параноидна форма с парафреничен синдром. Според заключението на депозираната пред първата инстанция съдебно-психиатрична експертиза, към момента на

освидетелстването, при В. С. е установено продължително разстройство на съзнанието психоза с парафренен синдром и изцяло психотично мотивирано поведение. В съдебно заседание вещото лице е изказало становище, че здравословното състояние не може да бъде коригирано по никакъв начин в амбулаторни условия, а се налага задължително лечение в психиатричен стационар. Това го е мотивирало да предложи стационарна форма на лечение в Държавна психиатрична болница – Карвуна, за срок от три месеца. Отбелязано е в атакуваното решение, че към момента на освидетелстването лицето, е било с остра психотична продукция /проявена и към персонала на медицинското заведение където е била освидетелствана/. По нататък е изразена оценка, че С. не е в състояние да изрази информирано съгласие за лечението си и е предложено да се определи лице от Община Балчик, което да изразява информирано съгласие вместо нея.

Виждането на защитата, че събраните гласни доказателства произлизат само от лице което е в конфликт с С. и са недостатъчни за доказване на социалния критерий не съответства на действителната им оценка.

Оценявайки свидетелските показания ВОС, ги кредитира напълно. От тях се установява, че въззивникът е бил настаняван в лечебно заведение, което е дало резултат. В по късен етап при очевиден прогрес на протичащото заболяване С. не приемала лекарства за да контролира психичното си здраве, като грижите си тя е насочила към подобряване на зрението си. Акцент следва да се постави, че освен показанията на брата на освидетелстваното лице, с който С. споделя едно домакинство, са и писмените доказателства, които отразяват случаите на намесата на органите на реда по инициатива на освидетелстваното лице по твърдения за нападение над нея. Отказът от приема на предписаните и медикаменти, след предишното лечение се потвърждава и от поведението на жалбоподателката, че е потърсила медицинска помощ едва в хода на настоящото производство. Запознато с посочените обстоятелства вещото лице не е променило становището си, че нито провеждането на амбулаторно лечение към настоящия момент ще е ефективно за нейното психично състояние и то поради съзнание за психично заболяване за лечение, наред с отсъствието за проследяване на ефективността на медикаментозната терапия.

Заклучението на назначената от ВОС тройна съдебно медицинска

експертиза отчита двукратното настаняване на С. /втората и последна до този момент хоспитализация е от 01.02.2022 г. до 21.02.2022 г. в Първа ПК на УМБАЛ „Св. Марина“, гр. Варна/ в психиатрични заведения, които са довели до положителни въздействия върху хода на заболяването, както и влошаването на състоянието и с оглед спирането на приема на лекарствени средства. Направен е извода, че В. Д. С. страда от Параноидна шизофрения с давност на заболяването над 10 години., като на фона на провежданото през последния месец лечение към настоящия момент се установяват болестни симптоми като разкъсан паралогичен мисловен процес, себеотносно претълкуване, параноидни налудни идеи за отношение и увреждане, социална дезадаптация. Същевременно С. не е изградила съзнание за психично заболяване и липсва критичност по отношение на състоянието и необходимостта от адекватно лечение. До колкото към настоящия момента е удовлетворен медицинския критерий за провеждане на задължително лечение в психиатричен стационар, с оглед необходимостта от терапевтично уточняване и клинично проследяване се предлага лечение проведено в Първа психиатрична клиника на УМБАЛ „Св. Марина“, гр. Варна, за срок от 1 месец.

ВОС кредитира изцяло горепосоченото заключение, намирайки го за пълно, ясно и компетентно дадено.

От изложеното може да се направи категоричният извод, че спрямо В. С. са налице към настоящия момент както медицинският, така и социалният критерии, предвидени в разпоредбата на чл.146 и чл.155 от Закона за здравето – тя страда от психично заболяване, с изцяло болестно мотивирано поведение, обостряне на психотичните изживявания, липса на критичност към психотичните изживявания и на осъзнавана необходимост за провеждане на лечение, с което застрашава собственото си здраве, като същевременно, нейното поведение е и агресивно както спрямо близките, така и спрямо околните /установено по време на освидетелстването/, което представлява реална опасност за други лица. При тези констатации, съдът намира, че са налице законоустановените основания за провеждане на принудително стационарно лечение в специализирано здравно заведение Първа психиатрична клиника на УМБАЛ „Св. Марина“, гр. Варна, за срок от един месец.

Съобразно посоченото въззивната инстанция намира че са налице основания за изменение на атакуваното решение, в посочения по горе смисъл и на основание чл.163 ал.1 от Закона за здравето Варненският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение № 1170/ 31.08.2022г., постановено по ЧНД № 2838/20 на Варненският районен съд, с което лицето В. Д. С. ЕГН-***** е настанено на задължително стационарна лечение в Държавна психиатрична болница – с. Карвуна за срок **три месеца**, като постановява лечението да се проведе в Първа психиатрична клиника на УМБАЛ „Св. Марина“, гр. Варна, за срок от един месец.

На основание чл.162 ал.3 от Закона за здравето **НАЗНАЧАВА** лице определено от кмета на Община Варна, което да изразява информирано съгласие за лечението на лицето.

Решението е окончателно и не подлежи на контрол.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____